

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Balanç de quatre anys per Tarragona

Autoritats..., regidores i regidors, amigues i amics, tarragonines i tarragonins, bona tarda a totes i tots.

Gràcies al Col·legi d'Advocats i Farmacèutics per acollir-nos altre cop a la seva seu.

Enguany és la quarta vegada que comparec en aquesta sala i davant tots vostès per a analitzar quin és l'estat de la ciutat. Sóc conscient que en aquestes dates es podria pensar que l'acte té un caràcter electoral. Per això, entenc que el Col·legi de Periodistes, que cada any organitzava aquesta trobada, no hagi volgut fer-ho enguany.

Avui comparec com alcalde, amb la càrrega institucional que això comporta. No vinc com candidat, ni en clau de partit. No faré un míting. És obvi, jo encara no he començat la precampanya. Avui, com cada any, vinc a fer un balanç de l'estat de la ciutat, de la situació actual de Tarragona. I estant com estem al final del mandat, m'ha semblat oportú que sigui un balanç de quatre anys.

La Tarragona de la nostra època, amb governs en l'era democràtica, ha tingut tres etapes clares i diferenciades:

La primera d'elles, a partir de l'any 1979 amb l'alcalde Recasens, va donar la paraula als ciutadans i va dotar la ciutat d'equipaments i serveis bàsics. Durant aquesta etapa es van establir les bases per a crear una ciutat moderna. En aquesta etapa es van crear els fonaments i es van consolidar els elements bàsics de la nova Tarragona.

Una dècada després, l'any 1989, es va iniciar una segona etapa amb el mandat de l'alcalde Nadal, que governà alternativament en coalició amb PSC i PP. En aquest període, la ciutat avença fonamentalment en infraestructures i equipaments, i supera la barrera dels 100.000 habitants. Té el dinamisme propi dels temps de bonança.

A la tercera etapa, que s'inicia amb el nostre mandat, la ciutat ha de rellançar-se, cohesionar-se i créixer en autoestima i en seguretat en sí mateixa. Aquest és el nostre repte i el nostre compromís.

Aquestes tres etapes tenen un clar paral·lelisme amb la vida de tots nosaltres. La primera etapa de creació de fonaments seria el naixement o la infantesa, en què es desenvolupen les necessitats fisiològiques bàsiques com són la canalització d'aigua, el condicionament de carrers, etc. La segona etapa, de creixement, correspondria a l'adolescència, que sempre té un creixement compulsiu, descompensat. Finalment la tercera etapa, l'actual, és la de la maduresa, la de l'equilibri, que correspon a la Tarragona que vol mirar al futur, que té reptes i il·lusions per complir, i que ha de projectar-se i consolidar tot allò que es planteja.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Centrem-nos en la nostra etapa. Radiografem l'estat de la ciutat en el moment en què, com alcalde, començo a governar.

En el terreny econòmic, a l'any 2007, ja s'havia entrat en una certa crisi que anunciava la fi del boom de la construcció, així com l'inici de les dificultats financeres.

En l'àmbit polític i en el de la convivència social, la situació que vivia Tarragona ara fa quatre anys era preocupant. Hi havia divisió i esgotament en la direcció de la ciutat; crispació i enfrontament al carrer; i una fractura evident entre el govern de la ciutat i amplis sectors socials.

Pel que fa a l'àmbit urbanístic, la Tarragona del 2007 estava mancada del principal instrument per a programar la ciutat, el POUM. Tarragona era la ciutat de la improvisació. Poc estava planejat. Molts temes estaven pendents, a mig fer, inacabats, paralitzats o que només eren un dibuix, una idea. Massa assignatures pendents!

Però quan ens vam fer càrrec del govern érem conscients de tot això i, per tant, teníem l'obligació de resoldre aquestes problemàtiques. Per això decidim no passar comptes i sí mirar endavant.

Posteriorment, s'hi han afegit altres dificultats desconegudes llavors perquè, com vostès saben, qualsevol anàlisi d'aquest període ha d'anar necessàriament associat a la situació de crisi mundial que estem patint.

Tarragona, Catalunya, Espanya, Europa i el món han estat patint unes convulsions financeres que ningú no podia imaginar-se. Hem patit i patim la crisi com tothom. Per tant, l'anàlisi d'aquest període de quatre anys, ha de tenir en compte aquest factor.

Als governs se'ls reconeix pels resultats. Governar ha d'implicar sempre un avenç, aprofitant les circumstàncies que existeixin en cada moment. Fent un símil mariner, podríem dir que no es pot navegar d'igual manera quan hi ha tempesta que quan la mar està calmada. Tampoc es pot navegar igual amb el vent a favor que amb el vent en contra. Però el que no podem fer és quedar-nos quietes. Hem de navegar i avançar.

A l'inici he promès fer un balanç. Fem-ho doncs! Comencem per fer-nos una pregunta: Què han suposat per a Tarragona aquests quatre anys? Ja els anticipo que la conclusió és que hem avançat, que hem millorat clarament en tots els indicadors que depenen de la nostra gestió, i que hem complert el programa de govern. I això em fa sentir satisfet perquè hem complert amb l'obligació que vam contreure al ser escollits, i que no era cap altra que millorar, perquè els canvis de govern es fan per millorar.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Malgrat la crisi, malgrat les dificultats, la Tarragona d'avui és millor que la Tarragona d'ahir.

Com deia el polític i pensador liberal Berlin, “només podem fer el que està al nostre abast, però hem de fer-ho, malgrat les dificultats”. I des de l'Ajuntament treballem en aquesta direcció. De fet, hi ha paràmetres objectius que ens permeten afirmar que Tarragona, després de quatre anys, ha millorat. Així ho diuen els ciutadans a totes les enquestes.

No els llegiré el llistat d'obres realitzades. No els vull avorrir. A la pantalla en poden veure algunes. Centrem el discurs en les idees i en els conceptes.

Tarragona és avui una ciutat sense crispació política. Ara fa uns dies, al Ple d'aprovació del POUM, vam poder visualitzar la fotografia perfecta: govern i oposició fèiem una aprovació per unanimitat del POUM amb el suport d'aquells ciutadans que fa quatre anys veien perillar la seva llar, també dels inversors i professionals.

Permetin que faci un parèntesi a la conferència, per fer un reconeixement als membres de l'oposició. Han sabut reconèixer l'errada que van cometre en el seu dia i han rectificat donant suport al POUM que, d'aquesta manera, passa a ser el POUM de tots. El POUM de Tarragona.

És en moments com aquest, quan te n'adones que l'activitat política serveix realment per a resoldre els problemes de la gent. És quan la política adquireix el seu sentit més noble, i et sents útil i satisfet.

Tarragona és també ara, socialment, una ciutat més diversa, en la qual hi ha habitants de 130 nacionalitats. I, tot i així, no hi ha problemes greus de convivència. Els PROGRAMES socials han funcionat.

Hem fet un esforç en tots els aspectes, en polítiques socials i de convivència. I aquesta feina ha donat els seus fruits. No hem arribat a la perfecció, això és cert, però crec fermament que ens podem donar per satisfets amb els avenços materialitzats. S'ha treballat molt i se n'ha parlat poc.

El cop de la crisi ens ha deixat amb menys mitjans materials i, per contra, amb més necessitats socials. Hem funcionat i en polítiques socials hem fet tot el que poden veure a la pantalla. Permetin-me, però, que destaquï una d'aquestes realitzacions. No puc deixar d'esmentar una iniciativa de la qual em sento especialment orgullós: l'autobús gratuït per als escolars que, unit a la gratuïtat també per als jubilats i pensionistes, suposa que aquests grups socials han gaudit de 3.300.000 viatges gratuïts. Això representa el 34% del total d'usuaris de l'autobús municipal de Tarragona.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Un altre aspecte del qual ens podem sentir satisfets és l'educació. En arribar al govern vam assumir tres compromisos: l'autobús gratuït al qual m'acabo de referir; el compromís de posar en marxa quatre llars d'infants i la creació de l'Institut Municipal d'Educació de Tarragona.

Com he dit, en el terreny econòmic la crisi ens ha colpejat. Era impossible esquivar el cop. I lamentablement els empresaris, els treballadors, els funcionaris i els ciutadans n'hem patit les conseqüències. Davant d'aquesta situació, què hi podia fer l'Ajuntament? Doncs mirin, l'Ajuntament (1) hi podia actuar en l'ordre fiscal, en (2) l'ordre social i (3) amb iniciatives que augmentessin l'activitat econòmica. Hem actuat en els tres fronts.

Pel que fa a l'àmbit fiscal, l'Ajuntament, que també ha vist reduïts els seus ingressos en minvar l'activitat econòmica, ha fet un esforç reduint la pressió fiscal a empreses i ciutadans. Respecte la renda familiar disponible, la pressió fiscal ha baixat en més del 24%, en el conjunt dels quatre anys.

Durant l'actual mandat hem invertit 15,5 milions d'euros en política social i en plans d'ocupació, en contractar persones en situació d'atur, en programes de formació i en ajuts directes a l'ocupació.

Hem generat obra i activitat econòmica. Gràcies a això, la taxa d'atur a la ciutat és del 12'9%, una xifra que ens agradaria millorar, però que està sis punts per sota de la mitjana de Catalunya, i també és força més baixa que la mitjana espanyola. I en això que estic exposant han contribuït les obres que vostès poden veure llistades darrera meu, que suposen una inversió total de 298 milions d'euros d'obres, rècord històric d'aquest mandat.

Cal reconèixer que l'arribada de grans empreses, com el Corte Inglés, també ha col·laborat a amortitzar l'impacte de la crisi sobre l'ocupació. I en això també hi ha jugat un paper important el funcionament del Port i de la indústria química.

Abans els he parlat d'educació i ara ho he fet d'economia. Dos àmbits que estan cada cop més estretament lligats. Avui dia, cap territori avança, si no és un territori intel·ligent. L'arquitecte, urbanista, economista i sociòleg Alfonso Vergara defineix els territoris intel·ligents com aquells que harmonitzen, articulen i equilibren la competitivitat econòmica, la cohesió i la sostenibilitat social. Un territori intel·ligent és aquell que resol més problemes dels que genera.

Així doncs, el concepte de territori intel·ligent obliga a ser necessàriament innovador i a relacionar diferents factors socials, econòmics i urbanístics.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Així, des de l'Ajuntament ajudem a impulsar aspectes com la R+D+I, o la relació ciència-tecnologia-empresa-societat. Aquí hi juga un paper cabdal la nostra Universitat, amb elements tan destacats com el Parc Científic i Tecnològic, l'IPHES, l'ICIQ, l'ICAC, el Campus d'Excel·lència que ha obtingut la URV i el recentment inaugurat Centre Tecnològic de la Química de Catalunya. Anem pel camí correcte, com es veurà en la nostra planificació estratègica.

I si aquests exemples que acabo d'esmentar són una clara mostra de la bona feina feta, els puc ben assegurar que cada vegada tindrem resultats més sòlids. És bo que sectors econòmics importantíssims per Tarragona com la indústria química hagin començat a sortir de la crisi, i que el Port segueixi invertint i creixent, perquè actuen com a motors de desenvolupament. O que el turisme també ho faci de manera decidida amb nous vectors com creuers o cultura.

La projecció de Tarragona no ha de ser només una paraula bonica però buida de contingut. La projecció ens permet relacionar-nos amb el nostre territori més proper, i establir relacions beneficioses amb territoris més allunyats, alhora que guanyar notorietat.

En aquest sentit s'ha avançat, i molt. Tarragona és ara més capital que mai. Ser capital no és tenir un títol. Ser capital és actuar com una capital. I Tarragona ho està fent. Tenim més projectes compartits amb el territori que mai. A banda dels ja clàssics, podem esmentar els comunicatius, iniciatives com el Consorci Tarraco Romana, o les relacions mantingudes amb els pobles i ciutats del nostre entorn i que ens fan liderar iniciatives en benefici de tots.

Això ho hem vist aquests darrers dies amb la candidatura als Jocs Mediterranis del 2017, que avui tenim més a prop que mai. Els Jocs Mediterranis del 2017 no són una simple competició esportiva. Són també, i sobretot, un projecte de territori que inclou onze subseus i moltes derivades econòmiques.

Contribueix també a la projecció de Tarragona un teixit esportiu molt ric amb entitats grans com el Club Gimnàstic, el Club Natació Tarraco, el CBT i l'ADT, el Club Voleibol Sant Pere i Sant Pau, el Club Ciclista Campclar i un llarg llistat de clubs esportius, des dels més grans fins els més petits, amb els quals hem col·laborat estretament.

Voldria referir-me també a un altre projecte que, dissortadament, no ha obtingut el resultat que tots desitjàvem: la candidatura a Capital Europea de la Cultura 2016, on competíem amb quinze ciutats espanyoles més. No va poder ser. Però malgrat no haver aconseguit el resultat que volíem, podem estar orgullosos de la feina feta. Perquè el projecte va aconseguir una àmplia mobilització de voluntaris i del món cultural de la ciutat, un suport general del territori i la designació com a Capital Catalana de la Cultura 2012. I també perquè ara tenim, per primera vegada, un full de ruta i l'estem seguint.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

La projecció de Tarragona ha anat molt més enllà. Ens hem explicat al món i hem guanyat notorietat:

Amb la candidatura a Capital Europea de la Cultura 2016, la candidatura als Jocs Mediterranis 2017, les etapes de la Volta a Espanya, la xarxa de ciutats AVE, la xarxa FERRMED, la xarxa de ciutats de la UNESCO, el guardó Golden Star que la Unió Europea ens va concedir pels Jocs Juvenils Europeus organitzats l'any passat i un llarg etcètera, així ho testimonien.

Voldria plantejar, ara, un altre tema: la relació de Tarragona amb les administracions de la Generalitat i de l'Estat.

Sempre es pot esperar més de qui més pot donar. Vostès saben que els Ajuntaments són institucions que, històricament, tenen un mal endèmic que és la manca de recursos per finançar-se. No cal dir que en aquest sentit hi juga un paper molt important el fet d'obtenir el suport d'altres administracions.

I Tarragona pot dir que aquests quatre anys han estat una etapa en què el diàleg ha primat per sobre de l'enfrontament. Una etapa en què hem obtingut bons resultats per a la nostra ciutat. Les dades així ho demostren:

L'Estat ha invertit a Tarragona més de 325 milions d'euros, que han servit per a finançar diferents projectes dels plans Zapatero, així com altres projectes com els que vostès poden veure a la pantalla. Més recursos que ens darrers deu anys. I per fi hem materialitzat la cessió del Banc d'Espanya a la ciutat.

També de la Generalitat hem aconseguit per a Tarragona un suport de més de 211 milions d'euros, que han estat destinats a plans ocupacionals o, acollint-se a la llei de barris, als projectes desenvolupats pel PIPA (7,5 milions d'euros) i pel PICC (6,09 milions d'euros), entre d'altres.

Aquesta bona sintonia queda reflectida en el fet que, amb l'anterior Govern de la Generalitat, tots els seus membres van passar per Tarragona. I avui, amb un Govern d'un altre color polític, bona part dels seus integrants ja han passat també per la nostra ciutat. Diàleg i cortesia són la base d'una relació que no ens va impedir reclamar als primers quan va ser necessari, i que no ens impedirà reclamar a l'actual Govern quan consideri que les seves decisions no s'ajusten als interessos de Tarragona.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

Però, per damunt de les xifres, la relació amb les altres administracions ha servit en aquests quatre anys per a desencallar projectes que semblaven eternitzats, i que ens han permès visualitzar acords i trobades que podien ser difícilment imaginables. Ara fa uns mesos vam compartir taula l'Estat, la Generalitat, l'Ajuntament –incloent-hi als partits de l'oposició- i els diferents sectors socials i econòmics de Tarragona. I tots vam coincidir en assenyalar les infraestructures ferroviàries que necessita la ciutat.

Actualment, vostès saben que ADIF ha adjudicat la construcció del pas soterrat de la Plaça dels Carros, i s'iniciarà aquest mateix mes la seva construcció, i també la inversió en una estació de ferrocarril a l'alçada del que mereix Tarragona.

Al mateix temps, podem parlar del Complex Tabacalera, al qual ja s'hi està treballant i ben aviat en podrem veure els primers resultats. Tenim tancat un conveni per la gestió patrimonial de Tarraco, així com l'acord per a la creació d'un Real Patronato, que és una novetat important.

I això sense oblidar que s'està duent a terme l'estudi del projecte de soterrament de la via del tren, que inclou la Façana Marítima.

En definitiva, en la relació entre l'Ajuntament i les altres administracions han funcionat dues idees: diàleg i programació. Sovint ha servit com a frase recurrent l'afirmació que Tarragona era una ciutat de projectes inacabats. En tot cas, això és menys cert avui que ahir. Malgrat la crisi, avui no hi ha cap projecte dels que estaven pendents en iniciar el nostre mandat que no estigui resolt, acabat o encarrilat.

Fins i tot, i m'alegra poder dir-ho en aquesta casa, la Ciutat Judicial de Tarragona ja està en fase de licitació i la llicència entrada a l'Ajuntament. Ara només ens queda fer un seguiment d'aquest projecte, per constatar que seguirà el seu procés fins esdevenir en una realitat palpable i al servei de la ciutat.

He de reconèixer, però, que no totes les coses al llarg d'aquests quatre anys ens han produït satisfacció. Per exemple: la Llei de Vegueries. Sens dubte el pitjor moment del mandat perquè ens va fer perdre temps i esforços. I, també, perquè no va ajudar ni a cohesionar ni a fer avançar al territori.

Malgrat això, de tot, a la vida, se n'ha d'extreure lliçons. La primera és que els ciutadans de Tarragona van reaccionar amb unanimitat davant el que entenien que afectava negativament a la ciutat.

La segona lliçó és que, en ocasions, les forces polítiques no tenim la capacitat d'actuar seguint els interessos dels ciutadans.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

En aquest sentit, he de confessar que un moment especialment dur per a mi va ser el fet d'haver d'acudir tot sol al Parlament de Catalunya per a defensar les esmenes a la Llei de Vegueries presentades per més de 4.000 tarragonins i tarragonines. Hi vaig anar sol, sense el suport de les altres forces polítiques de l'oposició que després, fora de la seu parlamentària, van voler trobar justificacions per a proclamar-se defensors absoluts del tarragonisme i de la capitalitat de la nostra ciutat.

Però la realitat és que la solitud al Parlament se'm feia més dura perquè ni entenia ni encara avui entenc, com es podem oblidar els compromisos que escassos dies abans havíem contret públicament.

Però, malgrat hagi estat una experiència col·lectiva de la qual en repetides ocasions he afirmat que el més intel·ligent seria guardar la Llei en un calaix i passar pàgina, el cert és que encara hi ha una altra lliçó que es pot extreure d'aquest assumpte: la ciutat, la nostra ciutat, va presentar un dossier en què va demostrar amb dades reals que Tarragona no és només la capital política o administrativa, sinó també la capital real del territori que ens envolta.

I la discussió ens va fer valorar encara més la nostra posició i les nostres possibilitats.

Passada l'escalfor del debat i un cop vist el resultat, sincerament, vostès pensen que algú del país o del territori creu que Tarragona no és la capital?

En ocasions, des de la distància s'aprecia clarament allò que des de l'interior no s'arriba a veure. Cal tenir perspectiva. Les grans marques comercials que arriben en la seva inversió, saben què fan quan trien, i escullen Tarragona!

Però, a més de les grans marques comercials, també hi ha moltes altres empreses estratègiques de diferents sectors econòmics que estan triant la mateixa opció.

Tarragona és avui més capital comercial, econòmica i política del que ho era ara fa quatre anys. I ja els anticipo que seguiran arribant bones notícies, que la prudència i la discreció m'obliguen a callar en aquest moment.

I si el Corte Inglés o IKEA ens ajuden a consolidar-nos com capital econòmica i comercial, també resulta fonamental el nostre comerç tradicional que, malgrat les dificultats, s'està especialitzant, s'està modernitzant, s'està associant i està millorant en professionalitat i servei. Partint de la major inversió d'aquest mandat: el Mercat Central.

Hi ha un altre tema que ens preocupava molt quan ens vam fer càrrec del govern municipal. La reforma de l'administració. Volíem agilitar-la.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

L'any passat, en aquest mateix marc, els vaig mostrar una diapositiva en què dèiem que la maquinària era lenta (Era aquesta imatge que ara veuen darrera meu). Avui reconec que la maquinària no té la velocitat que nosaltres li volíem donar, encara que ha millorat.

Hem avançat, però no tant com volíem, ni tant com és necessari, malgrat haver posat en marxa la Carpeta de serveis i tràmits, una eina on-line que permet realitzar consultes i obtenir i presentar documentació. Però seguim trigant massa en resoldre llicències i qüestions que requereixen i exigeixen més agilitat

En ocasions, els polítics no connectem prou amb els ciutadans. És com si visquéssim en un món de debat entre nosaltres, d'acusacions mútues, de rèpliques i contrarèpliques, i ens oblidem d'una pregunta fonamental: què ens demanen els ciutadans? què esperen de nosaltres?

Per sort, quan ets alcalde, la realitat et recorda aquesta pregunta 100 vegades cada dia. I la resposta és clara: la gent vol carrers nets i ben il·luminats, jardins endreçats, que l'aigua arribi a les cases, seguretat, autobusos que funcionin, funcionaris que els atenguin i la porta del despatx de l'alcalde oberta de bat a bat. En aquest sentit, he intentat sortir de l'aïllament propi del despatx, i ho he fet viatjant en bus, contactant a diari amb molta gent, vivint la ciutat. De fet, he complert amb el meu compromís d'estar més temps amb la gent (90%) que al despatx.

Hem col·laborat i debatut enriquidorament amb totes les entitats veïnals de la ciutat, que aporten les propostes dels ciutadans.

Si fa cinc anys ho tenia clar, des de fa quatre anys encara tinc més clar que aquesta és la meva obligació i la del meu equip. Em sento satisfet del treball que s'ha fet.

Avui tenim una Brigada d'Intervenció Ràpida que permet fer la tan necessària micropolítica; tenim uns autobusos amb més freqüència i més línies; tenim 60 agents més de la Guàrdia Urbana en actiu, que permeten que Tarragona sigui considerada una de les ciutats més segures per tots els estudis; tenim més oferta cultural; tenim més serveis al ciutadà; tenim un Senat participatiu i útil; tenim més equipaments; tenim 8 quilòmetres de nous carrers i molt més arreglats; tenim una il·luminació pública més sostenible; tenim més interès pels barris sense oblidar el centre.

Tarragona avui és una ciutat amb moltes menys barreres arquitectòniques. Perquè és una prioritat la supressió d'aquestes barreres. Facilitar la vida quotidiana a les persones amb discapacitat també és una obligació.

I tenim més de 648 noves places d'aparcament.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

I encara n'hi haurà més, perquè el futur immediat ens portarà a crear més places d'aparcament al Passeig Torroja, a Jaume I, al Seminari, al Mercat i al Passeig de Sant Antoni. Ja hem consolidat els aparcaments dissuasoris a les entrades de la ciutat, i ara potenciarem l'aparcament al centre i a la Part Alta.

A més, hem rescatat la concessió de tres aparcaments públics. Això representa que la ciutat compta amb 1.337 places públiques d'aparcament més. I tot baixant els preus.

Perquè, en definitiva, el més important no són les grans obres, sinó les petites coses que ens faciliten la vida diària. Per això, em sento més orgullós de les obres que la gent utilitza i necessita. Ningú qualificaria de gran obra les escales mecàniques que uneixen la Part Baixa amb el centre, però des que estan en funcionament ja les han utilitzat més de 1'3 milions d'usuaris.

Per tot plegat, coincidiran amb mi que la Tarragona d'avui és més habitable i humanitzada que la de fa quatre anys.

A la conferència de l'any passat vaig pronunciar, en repetides ocasions, que havíem passat d'improvisar a programar.

Avui, això ens permet dir que d'aquí uns dies presentarem el Pla 2022, un autèntic full de ruta de la ciutat per als propers anys.

El Pla 2022 no és un document d'aquest govern. El Pla 2022 és el punt de trobada de la societat en l'elaboració del nostre projecte de futur. He d'agrair el treball i l'esforç que ha realitzat el Grup Impulsor, format per les diferents administracions, pels grups municipals i diferents entitats de la ciutat.

És també el fruit de la participació de tota la societat, a través de la seva opinió i propostes. És, per tant, un projecte col·lectiu que m'agradaria que, davant la propera campanya electoral, totes les candidatures incorporessin als seus programes compromisos al respecte. Ja els anticipo que jo ho faré.

Seguint amb l'esquema de les conferències d'anys anteriors, ara em tocava explicar les meves propostes de futur. Vull ser, però, fidel al meu compromís inicial d'aquesta tarda, quan he promès que no faria un míting. I no el faré. Perquè, estant com estem en un moment preelectoral com aquest, entenc que el programa electoral amb les meves propostes l'he de presentar en un altre marc i en un altre moment.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

No obstant això, sí vull deixar clar que el futur de la ciutat requereix programació, requereix confiança en nosaltres mateixos, requereix il·lusionisme i també realisme. Estem treballant en projectes molt importants com el tramvia, però el tramvia no s'improvisa de la nit al dia. Cal fer-ho bé, estudiar-ho, parlar-ho, negociar-ho, mantenir-nos fermes amb les administracions que l'han de portar endavant. Estem parlant del Corredor del Mediterrani, vital i, insisteixo, una infraestructura fonamental per al nostre desenvolupament i que ens situa en el camí imprescindible per a les mercaderies que van des d'Europa fins Àfrica. Això també requereix treball, treball i treball fins que el veiem fet.

O el soterrament de les vies, fàcil de dibuixar, però molt més difícil de projectar i encara més de finançar, però possible i, per tant, també es necessita treballar, treballar i treballar fins a fer-ho realitat.

I vaig acabant.

Tot governant sap que la visualització del treball requereix vuit anys per a programar, pressupostar, contractar i realitzar o construir. Nosaltres estem gairebé a la meitat, encara no hem arribat a completar els quatre anys, però ja es pot visualitzar bona part d'aquesta obra.

Em puc imaginar ja en els propers quatre anys una Tarragona amb el Mercat acabat, amb el Teatre Tarragona, l'EOI i el pàrquing Jaume I en funcionament, el soterrament de les vies del tren, les obres de la Ciutat Esportiva i dels Jocs Mediterranis del 2017 o les obres del Museu Nacional Arqueològic.

Em sento satisfet d'haver dirigit un govern valent, compromès, eficaç, realista i il·lusionat.

L'any passat, a la meua conferència vaig dir que aquesta és una dècada decisiva. Cada dia n'estic més convençut, però també i com deia Roosevelt "el futur pertany a aquells que creuen en la bellesa del seus somnis". I a Tarragona en tenim de somnis i són atractius i fascinants. El futur per als valents és l'oportunitat, per als febles significa l'inabastable. I Tarragona és valenta! Som valents, però realistes. Encara queda molta feina per fer! Toquem de peus a terra i precisament perquè estem en un moment econòmic difícil, marcat per l'austeritat, cal que cerquem solucions noves, a situacions noves. Cal que construïm nous horitzons, aplicant la creativitat i el rigor.

Permetin-me, per acabar aquesta conferència, fer una clara declaració de confiança en aquesta ciutat. En definitiva, vull fer una declaració de confiança en vostès, perquè les ciutats les fan les persones. I Tarragona ha demostrat, al llarg dels seus més de 2.000 anys d'història, que és una ciutat extraordinària.

Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

I no ho ha demostrat només en els moments heroics com el setge de 1811, el bicentenari del qual celebrem ara. Ho ha demostrat també, i sobretot, en aquests quatre anys en els quals ha plantat cara a la crisi; en els quals ha superat els reptes que tenia pendents i es presenta davant el futur amb il·lusió i projectes sòlids.

Estic confiat que la ciutat em donarà la seva confiança per a revalidar el mandat i estar l'any vinent aquí, amb tots vostès.

És un orgull ser alcalde de Tarragona, comptar amb l'equip amb el qual he compartit aquests quatre anys i tenir com a conciutadans als tarragonins i tarragonines. A tots ells i a tots vostès els vull traslladar el meu agraïment.

Acabo amb una frase que repeteixo sovint i que subscric amb rotunditat. Una frase que he dit sovint als inversors d'aquí i de fora (És la que veuen en aquesta imatge):

Apostar per Tarragona és guanyar.

Moltes gràcies.

